

[Finansministeren.]

ministeren har fremsat, og som var led-saget af en række bemærkninger om de op-gaveoverførsler fra staten til de store amter, der i de kommende år skal finde sted. Jeg tror, det vil være en væsentlig rationalise-ring, at vi på denne måde undgår for megen dobbeltadministration.

Hr. Sigsgaard spurgte derefter, hvorfor selskabsskatten falder, medens indkomst-skatten nu er femdoblet i forhold til et eller andet årsgrundlag, han havde valgt. Sel-skabsskatten er budgetteret faldende, dels af hensyn til, som det er nævnt i anmær-ningerne, at afskrivningsreglerne, der er vedtaget i foråret, kan påvirke provenuet, men også fordi vi har skønnet, at den lidt strammere økonomiske situation, vi har haft i 1968, giver mindre overskud for selskaber. Når vi budgetterer en faldende selskabsskat, er det ikke, fordi vi vil reducere selskabs-skatteprocenterne, men udelukkende på grundlag af en vurdering af, hvad selska-berne ventes at få i overskud i 1968. Skulle denne forventning vise sig at være for-kert, ja, så vil budgettallene naturligvis stille sig anderledes.

Til spørgsmålet, om u-landsbistanden skal udvides, vil jeg sige til hr. Sigsgaard, at vi i New Delhi har givet tilsagn om at gå over til bruttonationalproduktet som beregnings-grundlag, men uden nogen tidsforpligtelse, og som det fremgik af statsministerens til-trædelseserklæring, er regeringen inde i over-vejelser af, hvordan vi kan udvide støtten til u-landene.

Hr. Per Hækkerup var også inde på pro-blemet om nationalindtægten og de offent-lige udgifter. Jeg tror, jeg har givet ham et svar herpå, og så skænker jeg ham gerne alle disse citater, som han har hentet fra Information i de sidste dage. (*Afbrydelse*). Jo, det har han jo. Det er jo præsent for os alle sammen. Men det gør da heller ikke noget; et sted skal han jo have dem fra. Han har dem jo ikke pr. hukommelse, for han har formentlig ikke hørt dem. Jeg har ikke været i stand til at bremse udgifts-udviklingen og har ikke ønsket det, ikke mere end tilfældet her har været, men jeg vil bedømmes på den 4-årige valgperiode. Jeg tror, det er enhver regerings ansvar inden for denne 4-årige periode at have vist, om dens ord står til troende. Jeg beklager for

så vidt for hr. Per Hækkerup, at den sidste periode ikke blev 4-årig, men jeg tror, der er mange i det danske folk, der ikke gør det.

Kildeskatten 1. januar 1969. Er det mon nu ikke noget af en boomerang? Det er jo almindelig kendt, at det grundlag, folke-tingets partier havde for at vurdere situa-tionen, var et svar, der blev givet af den daværende finansminister til folketingets skatteudvalg den 8. januar i år, altså ved begyndelsen af valgkampagnen, og hvor der blev sagt, at der var ingen hindringer for ikraftsættelsen 1. januar 1969. Mon dog ikke, efterhånden som dette år går på hæld, en række mennesker kan indse, at der var nogle hindringer, og der var nogle besvær-ligheder, som ikke kunne være afviklet inden 1. januar 1969? Jeg er overbevist om, at man her kredser om åstedet, det gør man altså, men jeg vil give hr. Per Hækkerup det gode råd at lade være med at blive ved med det.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Så-vel hr. Poul Dam som hr. Erling Dinesen var inde på den konflikt, eller skal vi sige det tilløb til konflikt, der er i øjeblikket inden for det københavnske postvæsen. Jeg deler fuldstændig de bekymringer, som hr. Erling Dinesen gav udtryk for, over hvad en sådan konflikt kan betyde af gener både for de direkte implicerede og for befolkning-en. Jeg vil gerne sige, at selvfølgelig følger regeringen denne konflikt meget nøje. Det gør man såvel gennem trafikministeriet som gennem lønningsministeriet, og dermed gør regeringen det. Og så vil jeg da gerne give den oplysning, at der i eftermiddag på foran-ledning af Centralorganisation I vil finde en forhandling sted med lønningsministeriet, men jeg er selvsagt ude af stand til at give yderligere oplysninger, så længe denne for-handling ikke har fundet sted.

Til hr. Lysholt Hansen vil jeg gerne sige, at jeg forstod, han gerne ville have mig til at fremføre et løfte om, at der ikke ville komme nye skatter og afgifter, selv om overenskomsterne skulle gå ud over, hvad regeringen anser for holdbart. Jeg vil gerne sige til hr. Lysholt Hansen, at regeringen forbeholder sig nøjagtig den samme selvfølge-lige ting, som alle tidligere regeringer og alle socialdemokratiske regeringer har gjort — somme tider med svigtende held — nemlig